

[Hans Knudsen.]

sig et andet problem, nemlig hvordan skatteyderne på normal vis skal få lært at udnytte forskudsbetalingen rigtigt. Af de talrige eksempler, der er aftrykt i bemærkningerne til lovforslaget, ser man bl. a., hvilken stor forskel der bliver på den endelige beskatning, eftersom man betaler f. eks. 400 kr. eller 600 kr. i forskud, når det drejer sig om en indkomststigning på 2 000 kr. Efter min mening har vi allerede med det nuværende system tilstrækkeligt med urimeligheder i vor skattelovgivning; det vil ikke være godt, om vi til de mange labyrinter, der findes i skatteloven, føjer endnu en, som i hvert fald kun de mennesker kan hitte ud af, der selv er i stand til at sætte sig hen og beregne de skattemæssige virkninger, en forskudsindbetaling vil få.

Jeg forstår udmærket godt, at ordføreren for forslagsstillerne i sin fremsættelsestale siger, at det er påkrævet, at der i videst mulig udstrækning gives skatteyderne oplysning om de foreliggende muligheder for udnyttelse af forskudsbetalingen. Men hvordan vil man sørge for, at disse oplysninger bliver givet? Der kan jo ikke gives generelle regler herom. Det ærede medlem hr. Poul Møller henviste til kildeskattesystemet og sagde, at kildeskatten også krævede en hel del oplysninger og en hel del foranstaltninger fra det offentliges side for at kunne praktiseres. Ja, men der er da den forskel, at når det drejer sig om kildeskatten, kan man regne med, at der kan opstilles nogenlunde generelle regler, medens der ved forskudsbetalingen overhovedet ikke kan gives sådanne regler, idet virkningen der vil blive forskellig for hver enkelt skatteyder, både under hensyn til den indkomststigning, han har, og under hensyn til det forskudsbeløb, han indbetaler. Der er for mig at se noget utiltalende i, at man ligefrem skal til at give ekstra præmie til de skatteydere, der bedst kan regne en skattefidus ud. Vi har, i hvert fald efter min mening, allerede tilstrækkeligt med skattebegunstigelser, som netop forudsætter et intimt kendskab til skatteberegningerne, og jeg tror i hvert fald, det vil være farligt at gå videre ad den vej.

Det er da også temmelig åbenbart, at det i praksis vil gå sådan, hvis lovforslaget

gennemføres, at det bliver de bedst stillede skatteydere, der benytter sig af adgangen til forskudsindbetalingen. Den skatteyder, der tager et ekstra job eller et overarbejde for at klare sig ud af øjeblikkelige økonomiske vanskeligheder, vil meget sjældent være i stand til at præstere den forskudsindbetaling, som han efter lovforslaget får adgang til.

Lovforslagets gennemførelse vil også betyde, at man nu helt må omlægge den praksis, man er nået frem til ved gennemførelsen af princippet om, at kun forfaldne og betalte skatter må fradrages. Dette princip har man håndhævet temmelig strengt i de senere år netop for at forhindre manipulationer med skattefradragene; det vil man med forslaget her igen tillade.

Der er iøvrigt flere enkeltheder i forslaget, hvis gennemførelse vil støde på store praktiske vanskeligheder. Jeg tænker ikke mindst på den adgang, der gives til at fradrage skatter, som indbetales helt indtil den 1. februar. Det ser meget besnærende ud, at man kan få lov til at betale skatter og få fradrag for dem lige til den 1. februar. Men hvordan har man tænkt sig at klare administrationen af denne bestemmelse ude i kommunerne?

Der er efterhånden en hel del kommuner, som allerede ved udsendelsen af selvangivelsesblanketterne vedlægger en opgørelse over de skatter, der er betalt i kalenderåret, og som må fradrages i selvangivelsen. Det er en meget praktisk fremgangsmåde, og den letter også kontrollen med skattefradragene; men hvordan skal der blive mulighed for at fortsætte den praksis, hvis skatteindbetalingen kan fortsætte hele januar måned? Det vil under alle forhold forsinke kontrolarbejdet med selvangivelserne, og hertil er der jo i forvejen ikke levet altfor lang tid.

Min samlede bedømmelse af det fremsatte lovforslag må blive den, at uanset de reelle hensigter, der ligger til grund for forslaget, indeholder det ikke nogen rigtig løsning på problemet. Den rigtige løsning ligger efter min mening — det samme synspunkt blev fremhævet af den højtærede finansminister her i dag — i det materiale og de forslag, som er til behandling i skatterekommissionen. Nu er arbejdet med den sam-